

*Beszélni, sétálni, vizelni,
hallgatni, hányni,
állni, ülni kell.*

Költemény

*Nem föld a föld.
Nem szám a szám.
Nem betű a betű.
Nem mondat a mondat.*

*Isten az Isten.
Virág a virág.
Daganat a daganat.
Tél a tél.
Gyűjtőtábor a körülhatárolt
bizonytalan formájú terület.*

KISS ANNA

Átváltozások

ATLANTISZ

Délelőtt a fehér üröm erdőnek képzele magát, gyöngyösök rikoltoznak benne, délután meghasad a föld, küszöbödíg feljönnek a hajók, bámész-kodnak ablakodnál idegen fajta népek, karaputy, karaputy, így beszélnek. Kinn hagyják fegyvereiket.

Eleven fürt bozsog a dinnyefán, toroz a méhkirálynő, menetelnek alatta, pöcsös bálványokat viselnek nyakukban, elpukkannak a gombák, korom dől, fekete a sarkuk, ráolvasnak a gyöngyösökre, ülnek öklükre, mint a sólymok. Béke, mondja az anyafarkas, béke, tisztelegnek a rókáknak. A föld alatt fortyog az érc, pajzsokat, kardokat dobál ki, hőkken az első, felveszi, visszadobja a tűzbe. Ahol kén-száron imbolgott a Nap, víz tör fel, sustorogva fő a fehér üröm, a föld pirosra változik, a föld az ellenséges, elváltotatja magamagát.

A szárnyakon megdermed a viasz, súlyosak, döngetik a hátad, erőnek erejével vergődsz a víz fölé meg vissza. S mintha nem is lettek volna indigókék vitorlák, gyöngyöseid visszatértek házádba.

Gyertyaviasz, pecsétviasz, szárnyak vérviasza, ablakodat lepke uralja, Mars a Bak házában időz. Béke, köszönt az anyafarkas, körbejártam a dinnyefákat, éretlen még ott minden, béke, köszöntenek a rókák, belesnéznek a gyömbérsörbe.

Ablakodat lepke uralja.

Álmukban öklön imbolyognak, fel-felkiabálnak a gyöngyösök, írják fejükben a történetet.

TUDÁS

Megint vörös szobrok a rókák, rád villantják tűfogukat, démonjaikkal társalognak.

Körmeid megértek karommá, szárnyaid hátadhoz ragadtak, nyelved madáré, szemed emberé, béke, köszöntenek a rókák, állnak kigyófej-csonton, nem tudnak semmit.

Felemelkedsz a víz fölé, gyöngyösök tollát forgatja a szél.

A SZÍV

Víz pusztái s a liliom pusztái mind a szél birtoka.

Szájára teszi ujját, jön elibéd a kardos angyal, források torkába ha nézel, ott kuporog, szeret, nem szeret, tépi tollát, csak rád tekint, s száján az ujjja.

A liliom olyan virág, ledölsz a szárakhoz szeretni, szárnyak a szárnyakon letörnek, becsukódik az arany-rózsa Nap, hallik a szél fejt a szirmot, csapkodja tenyerét fölötte.

UTÓPIA

Kék gyík vezet a városokba, kezedre felkéredzkedik.

Itt a kamillamező közepében lovak sörénye képen út, szerecsenek a kőoszlop előtt, ujjukkal kísérik az írást, minden tudás rajta az oszlopon: bűn az elevent megszomorítani.

Itt a kamillamező közepében fehér város, harangos, fekete kupolákról galambok zúgnak a terekre, propellerek pörögnek a magasban, Paulina, Amália kezdi a sétát, sarkuk alatt csendül a Bádogkalap cégér, Víg Öntőlegény cégér, ma jókedvűek, vigyorog a róka, s a forgalom nagyokosai közt elsurran a kakassal, pékné asszony kiugrik a boltból, cipót vág a tolvaj farához, béke, tisztelegnek a rókák, a koma nem idevalósi.

„Gyönyörűm, olyan ez a város, amilyennek mindig is hittük, télen mégiscsak eljövünk, kék-piros szánkón, ahogy mondtad, akkor már nem lesz kamillavirág, nyakig megülünk rókabőrben. Üdvözlöm a madárokat meg a virágokat, téged igen szeretlek: A.

Jártam a bolond barátnémnál, ül hetvenhét kecskebőr tetején — azért annyin, mert morzsa került a feneke alá —, mást sem tesz, mint gondolkodik, füle mögött lúdtoll, fő műve egy világtérkép, a bálnákat is beleírja, a Bádogkalap cégért, tolvaj róka lábanyomát, nem is tudom, hol talált ekkora nagy papírt!”

„Uram, ne haragudj, hogy ismeretlenül zavarlak, de a papok kamillát szüretelnek, kisebb dolguk is nagyobb annál, hogy hozzád kiabáljanak. Úgy látszik, nem tudod, hogy megváltódtunk, kapj szamaradra, kocogj ide, megéri, el sem lehet téveszteni az utat: mindig a kék gyík után!”

SZÖVETSÉG

Jó lesz már öregnek lenni! Velünk ijesztgetik a gyerekeket, mégis jó lesz. Micsoda ordas vénasszonyok leszünk!

Így a barátném.

Mondom, ha addig élünk, s fegyver által el nem veszünk, neki is lesz egy meggyfája, nekem is lesz egy meggyfám, kiülünk rá, meggyet akasztunk a fülünkre, s ha már nagyon muszáj, varnyúvá változunk. Nagy dolgokat fogunk még cselekedni.

SÁRÁNDI JÓZSEF

Lélekvándorlás

1

Nyuszika melletttem él,
hallgat, sír, ha bántom,
nyúl voltam egykor én is,
az előző világon.

Azóta jócskán elvadultam:
ma oroszlán vagyok,
s e királyi minőségben
nyulakat szagगतok.

2

Tombol a megnőtt nyár,
parányi vagy benne,
fordul a Föld, vált az Ég,
s öregszel dühöngve.

Töppeszt irdatlan súly,
kicsiséged súlya,
fognál halat, madarat,
röpülve vagy úszva.

3

Pilláid alatt,
ha megmozdulok,
magányod, éjed,
bennem zokog.

Nő vagyok már,
s Te vagy a férfi,
ki sebzett életét
más nemre cseréli.

4

Mindig tovább,
mindig előre,
magunkat új
életre ítélve.

Mindig félve,
s mindig bátran,
halálelleni
lázadásban.